

La gralla es trasllada a Santa Pau i la Vall de Bianya i malmet els cultius de blat de moro

L'animal, que no té por de l'home i el pot arribar a atacar, s'ha convertit en un malson per als pagesos de la Garrotxa

SANTA PAU | XAVIER VALERI

Les gralles de bec vermell i de bec negre s'han convertit en un altre animal perjudicial per als cultius de moresc de la Garrotxa. Aquest còrvid cerca la dormilega. Es tracta d'un cuc gris, les larves del qual s'alimenten dels brots joves del blat de moro. Les gralles als matins i els capvespres baixen de les muntanyes per menjar-se els cucs dels camps de moresc. Dotades d'un bec poderós s'asseuen als camps com si fossin gallines ponedores i extreuen els cucs soterrats. El problema ràdica en el fet que per treure el cuc arrenquen la planta.

El coordinador de la Unió de Pagesos a la Garrotxa, Lluís Sunyer, explica que la presència de les gralles en els darrers anys ha augmentat molt. Fins al punt, segons ell, de convertir-se en un dels animals salvatges més perjudicial pel cultiu de moresc després del porc senglar i el teixó

La gralla és una au que sol residir a la muntanya pirinenca i prepirinenca. Fa moviments de caràcter altitudinal que a l'hivern la duu a cotes més baixes. Per això, en els darrers temps se n'han arribat a veure a l'Alt Empordà. És un ocell gros perquè pot arribar als 40 centímetres de llargada. És tot de color negre, només les potes vermelles i, en alguns casos, els becs vermells trenquen la monotonia cromàtica del seu plomatge. Té un bec llarg, fi i corbat cap avall. En els exemplars joves el bec és de color groc. Es pot arribar a confondre amb la gralla de bec groc pròpia de l'alta muntanya. Són uns hàbils ?voladors i estan acostumats a la presència humana. Fins al punt que és molt difícil foragitar-les. I, si es veuen amb força poden arribar a atacar els humans. Per reproduir-se, la gralla fa nius en base a un amuntegament de branquillons que folra amb pèls o llana. Ubica els nius en forats d'arbres, en fisures dels penyasegats i fins i tot en construccions humanes. Les femelles al maig posen tres o quatre ous que coven durant divuit dies. Uns trenta dies després de néixer els polls ja volen. Les gralles estan organitzades en colònies d'una jerarquia social molt complexa. Per això és molt habitual veure-les en grups de tres o quatre. La jerarquia preveu la defensa comunitària de cadascun dels seus membres.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/09/14/gralla-trasllada-santa-vall-bianya-malmet-cultius-blat-moro/514867.html?utm_source=rss